

Η ΤΥΧΗ ΤΟΥ ΦΡΑΟΥΛΟΚΟΡΙΤΣΟΥ

Το Φραουλοκόριτσο κάθισε σε έναν κορμό μπροστά από το σπιτάκι της στο δάσος, κλαίγοντας απελπισμένο. Σήμερα φαίνεται πως ήταν μια από εκείνες τις μέρες όπου όλα, πραγματικά όλα, πήγαιναν στραβά. Μόλις πριν λίγο είχε σκοντάψει σε μια ρίζα δέντρου ενώ κρατούσε τον κουβά της γεμάτο με νόστιμες, ώριμες φράουλες, σκορπώντας όλες τις υπέροχες φράουλες στο δάσος. Ο φίλος της ο τυφλοπόντικας είχε περάσει και της είχε πει ότι δυσκολευόταν να περπατήσει, και επομένως δεν μπορούσε να πάει στον περίπατο στη μικρή λίμνη στην άκρη του δάσους εκείνο το απόγευμα, που είχαν προγραμματίσει από καιρό. Και σα να μην έφτανε αυτό, είχε μόλις ξεκινήσει να βρέχει, και το μεσημεριανό πικνίκ που είχε κανονίσει με την φίλη της την Ελμίρα στο ξέφωτο του δάσους φαίνεται πως τελικά ούτε αυτό θα γινόταν. Το Φραουλοκόριτσο ανυπομονούσε τόσο πολύ να συναντήσει την αγαπημένη της φίλη και να της κάνει έκπληξη χαρίζοντάς της τον κουβά με τις ώριμες φράουλες, γιατί η Ελμίρα λάτρευε τις φράουλες.

Το Φραουλοκόριτσο μπήκε με λυγμούς και κακή διάθεση κάτω από την στέγη του σπιτιού της, όπου τουλάχιστον ήταν προστατευμένη από τη βροχή, παρατηρώντας τη βροχή που έπεφτε σαν πέπλο και τα σύννεφα ομίχλης που σηκώνονταν αργά από το υγρό έδαφος του δάσους.

Το θέαμα της ήσυχης βροχής ηρέμησε κάπως το Φραουλοκόριτσο. Οι λυγμοί της υποχώρησαν, μέχρι που τελικά σταμάτησαν εντελώς. «Γιατί έπρεπε πάντα να είναι όλα τόσο δύσκολα εδώ στη Γη;», αναρωτήθηκε το Φραουλοκόριτσο. Πριν από πολύ καιρό είχε έρθει σε αυτόν τον παράξενο πλανήτη με τους γονείς της και θυμόταν πολύ καλά ότι εκεί από όπου προερχόταν ήταν τα πάντα πιο φωτεινά και πιο εύκολα, κάπως πιο ανέμελα. Γιατί άραγε; Θα μπορούσε μήπως να βρει και εδώ μια τέτοια πιο ανέμελη ζωή; Το Φραουλοκόριτσο κοιτούσε τη βροχή και σκεφτόταν.

Ήταν τόσο κακό τελικά που είχε τουμπάρει τον κουβά με τις φράουλες; Η αλήθεια είναι ότι η φίλη της η Ελμίρα δεν θα χαιρόταν μόνο για τις φράουλες, αλλά κυρίως θα χαιρόταν που θα έβλεπε την αγαπημένη της φίλη. Και ήταν σίγουρο ότι το πικνίκ δεν θα γινόταν τελικά; Άλλωστε ήταν ακόμα νωρίς το πρωί. Επιπλέον, αν συνέχιζε να βρέχει, εκείνη και η Ελμίρα θα μπορούσαν να καθίσουν κάτω από τη στέγη και να κουβεντιάσουν όσο έξω θα έπεφτε η βροχή. Παρατήρησε, επίσης, ότι τα μυρμήγκια που ζούσαν κοντά στο σπίτι της χάρηκαν για το πολύτιμο δώρο και άρχισαν, παρά τη βροχή, να μεταφέρουν τις σκόρπιες φράουλες στη φωλιά τους. Το γεγονός ότι άθελά της είχε κάνει τα μυρμήγκια χαρούμενα ελάφρυνε λίγο τη διάθεσή της. Και όσο για την πολυαναμενόμενη εκδρομή με τον φίλο της τον τυφλοπόντικα, σίγουρα θα μπορούσαν να την κάνουν κάποια άλλη στιγμή! Ίσως, σκέφτηκε το Φραουλοκόριτσο, θα μπορούσε να προσκαλέσει τον τυφλοπόντικα για ένα όμορφο απόγευμα στη βεράντα, και ίσως να προσκαλέσει και τη θεία της την σφήκα και τον φίλο της το σπουργίτι. Τότε σκέφτηκε και άλλους φίλους που ίσως να ήθελαν να έρθουν στο σπίτι της και να περάσουν όλοι μαζί ένα όμορφο απόγευμα.

Φώναξε γρήγορα τη μικρή αλεπού, που ήταν πάντα πρόθυμη να της κάνει όλες τις δουλειές της, και της έδωσε μια λίστα με καλεσμένους. Μόλις την πήρε, η αλεπού έφυγε τρέχοντας. Η βροχή δεν την πείραζε καθόλου, αντίθετα, της ήταν ευχάριστη

με αυτή τη ζέστη της αρχής του καλοκαιριού. Σε λίγο, επέστρεψε με τα νέα ότι όλοι είχαν χαρεί με την πρόσκληση. Όταν έφτασε η ώρα, ήρθαν όλοι στο σπίτι του Φραουλοκόριτσο, όπου όλοι μαζί συζητούσαν και ήταν χαρούμενοι που είχαν βρεθεί ξανά μετά από τόσο καιρό. Τα γέλια και οι κουβέντες τους γινόντουσαν ολοένα και πιο δυνατά, μέχρι που όλο το σπίτι γέμισε με τη χαρά τους.

Καθώς η απογευματινή συνάντηση πλησίαζε στο τέλος της, όλοι οι παρόντες ήταν σύμφωνοι. Είχαν καιρό να περάσουν ένα τόσο όμορφο βροχερό απόγευμα παρέα με φίλους. Ευχαρίστησαν θερμά το Φραουλοκόριτσο που είχε την ιδέα για αυτή τη συνάντηση, και αποφάσισαν να επαναλάβουν σύντομα αυτό το υπέροχο γεγονός. Στη συνέχεια, αναχώρησαν για τα σπίτια τους, ακριβώς τη στιγμή που ο ήλιος άρχιζε να ξεμυτίζει και πάλι πίσω από τα σύννεφα.

Η Ελμίρα έμεινε εκείνη τη βραδιά στο σπίτι του Φραουλοκόριτσο και, όταν και οι δύο ξάπλωσαν στα κρεβάτια τους, το Φραουλοκόριτσο είπε στη φίλη της: «Τι ευτυχία που σήμερα το πρωί παραπάτησα στη ρίζα και σκόρπισα τις φράουλές μου.»

«Ναι», απάντησε η Ελμίρα, «και τι ευτυχία που έπιασε βροχή και δεν μπόρεσες να πας στην εκδρομή και έτσι απλά μεταφέραμε το πικνίκ στη βεράντα του σπιτιού σου.»

«Τι ευτυχία που καταφέραμε να περάσουμε ένα τόσο υπέροχο απόγευμα μαζί με τους φίλους μας», απάντησε το Φραουλοκόριτσο προτού αποκοιμηθεί ήρεμο κι ευτυχισμένο.